

NGO - Paraziti šíriaci zlo. Rusko si vydýchlo po zakázaní ďalšej sorosovskej mimovládky

- CZ24 News | 27. ledna 2022

RUSKO: Koncom roku 2021 bola v Rusku súdnym rozhodnutím ukončená činnosť humanitárnej, vzdelávacej a ľudsko-právnej spoločnosti MEMORIAL. Na stránkach Slovenských národných novín sa tejto problematike venoval vo svojom článku ([na internete tu](#)) redaktor týchto novín. Kto má záujem, nech si tento komentár v matičných novinách prečíta (a porovná s nižšie uvedeným textom)

Na rozhodnutie súdu o zrušení tejto organizácie reagoval aj [Izborskij klub](#) (ktorý je v Rusku organizáciou združujúcou vlasteneckú inteligenciu) vo forme článku Sergeja Černachovského. Jeho článok vám prinášame v plnom znení:

To, čo sa stalo, malo sa stať už oveľa skôr. O mnoho rokov skôr. Prakticky počas tretiny storočia, od 28. januára 1989 v ZSSR a v Rusku pôsobila organizácia, ktorá samu seba vyhlásila za humanitárnu, vzdelávaciu a ľudsko-právnu. Všetky oblasti svojej činnosti však táto organizácia zamerala na protištátnu činnosť, rozklad spoločnosti a preformátovanie historickej pamäte – spoločenstvo MEMORIAL (Ministerstvom spravodlivosti Ruskej federácie bolo neskôr zaradené na zoznam zahraničných agentov). Jeho pôsobenie možno rozdeliť do minimálne dvoch hlavných oblastí činnosti:

1. Ako medzinárodnú historicko – vzdelávaciu, ľudsko – právnu a charitatívnu organizáciu MEMORIAL. Jej hlavným cieľom bol od začiatku „**štúdium politických represíí v ZSSR**“.
2. Ako centrum ochrany ľudských práv MEMORIAL zaoberajúce sa „**porušovaním ľudských práv a noriem medzinárodného humanitárneho práva**“ v súčasnosti, predovšetkým v Rusku a v postsovietskom priestore.

V podstate je to jedno a to isté, proste iba dve rôzne oblasti činnosti: prvá oblasť sa orientuje na minulosť a hľadanie toho, čo by bolo vhodné na demonizáciu ZSSR a sovietskej éry. Druhá oblasť sa orientuje na súčasnosť a hľadanie toho, čo by mohlo demonizovať súčasné Rusko.

Na sklonku roka 2021 súdy Ruskej federácie vydali rozhodnutie o likvidácii obidvoch organizácií. Formálne – za porušenie zákona spojeného s registráciou ich statusu ako zahraničných agentov. Ochrancovia MEMORIALU hovoria, že to je za ich politickú činnosť. Ak máme byť úprimní, veľmi sa nám žiada veriť im: pretože to, čo formálne dodržiavali, alebo nedodržiavali, nie je to hlavné.

Hlavné je to, čo robili v skutočnosti.

A v skutočnosti oni tretinu storočia viedli boj proti štátu a národu. Tretinu storočia dohliadali ako dozorná štruktúra zahraničnej okupácie riadenej zvonku nad ZSSR na konci jeho existencie a potom nad Ruskou federáciou s jej nie dlhou históriou. To sa plne potvrdilo aj faktom ich zahraničného financovania a tým, že po ich zákaze Európsky súd pre ľudské práva (to je štruktúra, ktorá sa dávno stala nástrojom boja proti Rusku a boja proti zabezpečeniu ruskej štátnej suverenity) vydal príkaz na zastavenie likvidácie štruktúr MEMORIALU.

Tí, ktorí začali brániť MEMORIAL osobitne zdôrazňovali jeho zásluhy pri štúdiu témy politických represíí a „obnovení historickej pamäte“. MEMORIAL sa týmto naozaj zaoberal. A nepretržite kládol dôraz na to, že v ZSSR represie boli. Akurát sa usilovne vyhýbal debatám o ich skutočnom rozsahu a vymedzení obetí na nevinných a oprávnene odsúdených. Pre MEMORIAL všetci odsúdení v tých

rokoch – od Basmačov až po Vlasovcov – boli obeťami sovietskej moci a socializmu.

Prísne vzaté, represie boli, popierať to by bola hlúposť. Proste preto, že rozkaz NKVD č. 00447 z 30. júla 1937, ktorý dal impulz základnej vlne represíí, sa aj tomu zodpovedajúcim spôsobom nazýval:

„O operácii represíí proti bývalým kulakom, zločincom a iným antisovietskym živlom“. To znamená, že pojem „represie“ bol vnímaný nie ako niečo temné a krajne neprípustné, ale v pravom zmysle toho slova „re-pressing“ – teda protitlak, teda potlačenie odporu voči protištátnej politike.

To, že MEMORIAL a jemu blízke politické prúdy dlhé roky terorizovali spoločnosť, hyperbolizovali a vedome skresľovali reálny rozmer represíí zveličujúc ich desaťnásobkami skutočnosti, je známe už dávno. V širšom zmysle začali priaznivci memorialistov používať slovo „represie“ ako synonymum celého boja, ktorý viedol ZSSR proti svojim vonkajším aj vnútorným nepriateľom. To znamená, že v tomto zmysle oni za hlavnú vinu ZSSR považovali to, že vôbec existoval, bojoval a vzpíeral sa voči svojmu zničeniu. To znamená, že robil presne to, čo musí robiť akýkoľvek štát. Pretože za štát sa môže nejaké spoločenstvo považovať vtedy, ak plní tri základné funkcie: riadenie, potláčanie a sprostredkovanie. Ak akúkoľvek z nich plniť prestane, potom prestane ako štát existovať.

A teraz to najdôležitejšie. Samozrejme, že história použitia mechanizmov potlačenia, to jest represie štátom je prirodzenou súčasťou histórie každého štátu a bolo by pochybé neštudovať ju. Taký historický jav, akými boli politické represie 30-tych a 40-tych rokov minulého storočia a všetko, čo je s tým spojené, je časťou histórie podobne, ako je časťou histórie aj história politických represíí v iných štátoch v tom istom období, čo by tiež malo byť prirodzeným predmetom výskumu.

Prirodzene sa tu vynorí otázka, čo chceme štúdiom tejto témy zistiť. V čom bola podstata diania. A či je to ľuďom potrebné vedieť. To sú otázky, podobné tým, ktoré sa týkajú rodinnej histórie. Aj tam sú stránky vzťahov medzi členmi rodiny v minulých pokoleniach, o ktorých je dobre radšej nevedieť, alebo aspoň ich nespomínať pred tými alebo inými rodinnými príslušníkmi dnešného pokolenia. Niekedy je dobré neprežívať znova psychózy a neurózy už zabudnutých tragédií dnešným pokolením, ktoré má právo na to, aby im nikto nenanucoval spomienky na to, čo si neustále pripomínať neprajú.

No oveľa vážnejšie je niečo iné: aké sú ciele tých, ktorí vyhlasujú výskum a štúdium toho alebo iného obdobia minulosti svojou výskumnou a vzdelávacou úlohou? MEMORIAL svoje ciele nijako osobitne neskrýval, hoci ich retušoval eufemizmi: nedopustiť znovuzrodenie „totalitarizmu“, pod pojmom ktorého príslušníci tohto hnutia mysleli socializmus, Sovietsky zväz a silný štát. Nedopustiť politické represie v budúcnosti, to znamená diskreditovať právo štátu na plnenie svojich vlastných funkcií potlačenia protivníkov jeho politiky, štátu a spoločnosti.

A k tomu: „stanovenie historickej pravdy“ v ponímaní tejto organizácie znamená preformátovanie historickej pamäte a sebaidentifikácie spoločnosti, zaočkovanie do nej namiesto hrdosti na minulosť svojej vlasti tvorenú predošlými generáciami – komplex viny za túto minulosť, kedy sa hrdinstvo vyhlasuje za trestný čin, hrdinovia za zločincov a víťazstvá za fantómy.

To znamená, že cieľom ich „osvetovej činnosti“ bol rozklad štátu, metódou a nástrojom bola lož a informačno-psychologický teror, morálna perzekúcia tých jednotlivcov v štáte a spoločnosti, ktorí zachovávajú pamäť, dôstojnosť a sebaúctu.

Na pozadí elegantných slov o „podpore rozvoja občianskej spoločnosti, právneho vedomia občanov a demokratického právneho štátu, pomoci v popularizácii demokratických hodnôt a presadzovaní individuálnych práv“, sa MEMORIAL snažil o to, aby sa štátna moc začala báť svojich vlastných povinností pri obrane štátu a spoločnosti, aby populácia začala nenávidieť vlastnú minulosť aj svoju vlasť.

Cieľom bol rozklad a demontáž štátu, urobiť ho slaboduchým, spoločnosť manipulovateľnou, štát bezbranným.

Zničiť štát, dezorientovať spoločnosť, rozdeliť krajinu a jej majetok. A urobiť to tak, aby sa tento štát už nikdy neobnovil, aby sa spoločnosť nedokázala spamätať, aby sa národ nezjednotil.

Práve MEMORIAL nesie vinu na rozdelení štátu, okradnutí národa, za ľudské straty porovnateľné so stratami vo Veľkej vlasteneckej vojne, za zničenie ekonomiky, zdravotníctva, školstva. Oni nezabíjali osobne - oni formovali vedomie mankurtovej pripravených vraždiť, mučiť, rezať hlavy. Vo veľkej miere oni majú na svedomí krv v Čečensku a Tadžikistane, Gruzínsku a Juhoslávii, Iraku a Líbyi, na Ukrajine a v Sýrii. Za tretinu storočia fungovania MEMORIALU sa za nimi nahromadilo toľko obetí a krvi, že je ťažké povedať, či je ich vina menšia, než je vina goebelsovskej propagandy: sú to bratia - dvojčičky.

A oni vždy boli proti ZSSR/Rusku, vždy boli proti právu štátu brániť sám seba, proti právu národa bojovať za seba, proti právu štátnej moci - použiť represie proti nepriateľom národa a štátu.

Diskreditujú to, čo oni nazvali „masové represie“ a „totalitarizmus“, viedli vojnu proti štátu. A proti národu.

Represie - to je malý a tragický element histórie a života. Určite nie najpríjemnejší. A práve preto jeho štúdium a odhaľovanie nevyvolávalo viditeľný protest. Ale vzbudilo určitý súhlas. Zdalo sa to také neškodné, no práve toto ohnivko reťaze sa nakoniec ukázalo ako nástroj likvidácie základných úloh štátu, pamäte a hrdosti aj prirodzených noriem politického diania.

Oni boli štruktúrou zahraničnej okupácie riadenou zvonku. Ich likvidácia a ukončenie ich činnosti v štáte je aktom a krokom k oslobodeniu a zbaveniu sa tohto riadenia a tejto okupácie.

A na histórii o súdnom ukončení činnosti tejto informačno-teroristickej organizácie je smutné len jedno: že táto organizácia bola likvidovaná za druhotné porušovanie formálnych noriem, no nie za svoju skutočnú, v podstate teroristickú činnosť.

[ZDROJ](#)